ତାସାଦୁଗ୍ ହୁସେନ୍ ଖାନ୍

ବନାମ

ଏଲ୍. ଆର୍. ଏସ୍. ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଶିବନାଥ ସାହୁ (ମୃତ) ।

ମାର୍ଚ୍ଚ 26, 1998

[ଜି. ଏନ୍. ରାୟ ଏବଂ ଜି. ବି. ପଟ୍ଟନାୟକ, ନ୍ୟାୟାଧୀଶଦ୍ୱୟ]

ଦେୱାନୀ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂହିତା, 1908 :ଧାରା 144

ପୁନଃସ୍ଥାପନ- ରାୟ-ଋଣଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମିଳିତ ଭାବରେ ପ୍ରାପ୍ତ ବିଚାରାଦେଶ - କେତେକ ରାୟ ଋଣଦାତାଙ୍କ ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ ବିଚାରାଦେଶରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ - ଅର୍ଥ ବିଚାରାଦେଶର ଅନୁମତି - ବିଚାରାଦେଶର ନିଷ୍ପାଦନରେ ନିଲାମ ବିକ୍ରୟ - ଆବେଦନକାରୀ ନିଲାମ କ୍ରେତା - ଉତ୍ତରଦାତା ରାୟ-ଋଣଦାତା - ରାୟ-ଋଣଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜମା କରାଯାଇଥିବା ବିଚାରାଦେଶ ପରିମାଣ - ରାୟ-ଋଣଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ସମ୍ପତ୍ତିର ପୁନଃସ୍ଥାପନ ପାଇଁ ଆବେଦନ - ରାୟ-ଋଣଦାତାଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଗୃହୀତ ପୁନଃସ୍ଥାପନ ପାଇଁ ବିଚାରାଦେଶ - ନିଷ୍ପାଦନ ନ୍ୟାୟାଳୟ ରାୟ-ଋଣଦାତାଙ୍କୁ ଦଖଲ ପ୍ରଦାନ ସହିତ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ଲାଭର ଦେୟ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ - ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଲେ ଯେ ରାୟ-ଋଣଦାତାଙ୍କ ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ସମ୍ପତ୍ତିର ଦଖଲ ଏବଂ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ଲାଭର ପୁନଃପ୍ରତିଷ୍ଠାପନ ପାଇଁ ହକଦାର ଥିଲେ – ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଇଙ୍ଗିତରେ, ରାୟ-ଋଣଦାତାଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣଙ୍କର କିଛି ଉତ୍ତରାଧିକାରୀଙ୍କ ନାମ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦାୟିତ୍ୱରେ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ତାଲିକାରୁ ଅପସାରଣ କରାଯାଇଥିଲା – ଆବେଦନର ଶୁଣାଣି ସମୟରେ ନିଆଯାଇଥିବା ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ଆପତ୍ତି ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ଡିକ୍ରି କେତେକଙ୍କ ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ ବଜାୟ ରହିପାରିବ ନାହିଁ, ଯାହାଙ୍କ ନାମ ଅପସାରଣ କରାଯାଇଥିଲା - ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହେଲା ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯେଉଁମାନଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଆକ୍ଷେପିତ ବିଚାରାଦେଶ ପାରିତ କରାଯାଇଛି, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକଙ୍କ ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ ଉକ୍ତ ବିଚାରାଦେଶର କୌଣସି ପରିବର୍ତ୍ତନ ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ ବୋଲି ଧରାଯାଏ - ଯେହେତୁ ଏହି ମାମଲାର ବିଚାରାଦେଶ ଅବିଭାଜ୍ୟ ଥିଲା, ତେଣୁ ଏପରି ବିଚାରାଦେଶରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ, ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତ ପକ୍ଷ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଏପରି ବିଚାରାଦେଶ ପାରିତ କରାଯାଇଛି, ସେମାନେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମ୍ମୁଖରେ ନ ଥାଆନ୍ତି ।

ଦେୱାନୀ ଅପିଲୀୟ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାରିତା :ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 3805/1983 ।

ଏସ୍.ଏ. ସଂଖ୍ୟା 2269/1968ରେ ଆହ୍ଲାବାଦ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 17.4.80 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ଏହି ଆବେଦନ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ତପସ୍ ରାୟ, ଟି. ଶ୍ରୀଧରନ୍ ଏବଂ ତୁଫେଲ୍ ଏ. ଖାନ୍ ।

ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1, କେ. କେ. ଗୁପ୍ତାଙ୍କ ପାଇଁ ରାକେଶ କୁମାର ଗୁପ୍ତା ।

ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 3ଙ୍କ ପାଇଁ ଆର୍. ବି. ମେହରୋତ୍ରା, ଡ. ଆଇ. ବି. ଗୌର, ଦିଲୀପ ଟଣ୍ଡନ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା :

ଏହି ଆବେଦନ 1980 ମସିହା ଏପ୍ରିଲ 17 ତାରିଖରେ ଆହ୍ଲାବାଦ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦ୍ୱିତୀୟ ଅପିଲ୍ ସଂଖ୍ୟା 2269/1968ରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଅପିଲ୍ ସଂଖ୍ୟା 2270/1968 ସହିତ ସଂଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିବା ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ । ଏହି ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟ ଦ୍ୱାରା, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱିତୀୟ ଆବେଦନ ଏବଂ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିବା ପରସ୍ପର ବିରୋଧୀ ଆପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକର ଫଏସଲା କରିଥିଲେ, ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଷୟ ସହିତ, ରାୟ-ଋଣଦାରଙ୍କ ଉତ୍ତରଦାତା ନିଲାମ ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କ୍ରୟ କରାଯାଇଥିବା ସମ୍ପତ୍ତିର ଦଖଲ ପୁନଃସ୍ଥାପନ କରିବା ଏବଂ ନିଲାମ କ୍ରେତା-ଆବେଦନକାରୀଙ୍କଠାରୁ କ୍ଷତିପୂରଣ ଏବଂ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ଲାଭ ପାଇଁ 20,309 ଟଙ୍କା ପାଇବା ପାଇଁ ହକଦାର ଥିଲେ ଯାହା ଉକ୍ତ ରାୟ-ଋଣଦାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଲାମ କ୍ରେତାଙ୍କୁ 8,000ଟଙ୍କା ପ୍ରଦାନ କରିବାର ବିଷୟପ୍ରସଙ୍ଗ ହେବ ।

ଏଠାରେ ଦର୍ଶାଯାଇପାରେ ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ରାୟ-ଋଣଦାତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପାରିତ ହୋଇଥିବା ଅର୍ଥ ବିଚାରାଦେଶର ନିଷ୍ପାଦନରେ ନିଲାମରେ ରାୟ-ଋଣଦାତାଙ୍କ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ସତ୍ତ୍ୱ ସମ୍ପତ୍ତି କ୍ରୟ କରିଥିଲେ । ଏହିପରି ନିଲାମ କ୍ରୟ ପରେ, ଅନ୍ୟ ଏକ ବିଚାରାଦେଶଧାରୀ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାପ୍ତ ଅନ୍ୟ ଏକ ଅର୍ଥ ଡିକ୍ରି କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରି ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ପୁନର୍ବାର ନିଲାମ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଉକ୍ତ ବିଚାରାଦେଶର ନିଷ୍ପାଦନ କରିବାରେ ଅଧିକ ବିକ୍ରୟ ଏଡାଇବା ପାଇଁ ରାୟ-ଋଣଦାତା ବିଚାରାଦେଶ କରାଯାଇଥିବା ରାଶି ରଖିଥିଲେ ବୋଲି ଦର୍ଶାଇଥିଲେ । ରାୟ-ଋଣଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉକ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତିର ପ୍ରତିସ୍ଥାପନ ପାଇଁ ଏକ ଆବେଦନ କରାଯାଇଥିଲା । ଏପରି ଆବେଦନକୁ ବିରୋଧ କରାଯାଇଥିଲା

କିନ୍ତୁ ପରିଶେଷରେ ଦେୱାନୀ କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ସଂହିତାର ଧାରା 144 ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରତିସ୍ଥାପନର ଆଦେଶ ରାୟ-ଋଣଦାତାଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ପାରିତ ହୋଇଥିଲା । ଏହି ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆବେଦନକାରୀ ନିଲାମ କ୍ରେତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏକ ଆବେଦନ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ 31 ଅକ୍ଟୋବର 1952 ତାରିଖର ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ ମାମଲାକୁ ପୁନଃପ୍ରେରଣ କରାଯାଇଥିଲା । ପୁନଃପ୍ରେରଣ ପରେ, ନିଲାମ କ୍ରେତା ରାୟ-ଋଣଦାତାଙ୍କ ପୁନଃସ୍ଥାପନ ପାଇଁ ଆବେଦନ ଉପରେ ଆପତ୍ତି ଦାଖଲ କରିଥିଲେ, ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଷୟ ସହିତ, ଯୁକ୍ତି ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ନିଲାମ କ୍ରେତା କେବଳ ବିକ୍ରୟ ମୂଲ୍ୟ ଭାବରେ 8,000 ଟଙ୍କା ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ହକଦାର ନୁହଁନ୍ତି ବରଂ ରାୟ ଋଣଦାତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପାରିତ କରାଯାଇଥିବା ଅନ୍ୟ ଏକ ବିଚାରାଦେଶ ନିଷ୍ପାଦନ କରି ଉକ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତିର ଅଧିକ ବିକ୍ରୟକୁ ରୋକିବା ପାଇଁ ନିଲାମ କ୍ରେତା 17,254 ଟଙ୍କା ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦେୟ ପାଇବାକୁ ହକଦାର ଥିଲେ । ନିଲାମ କ୍ରେତା ମରାମତି ଖର୍ଚ୍ଚ ଭାବରେ 3500 ଟଙ୍କା ଏବଂ 1942 ମସିହାରୁ ଏପରି ମରାମତି ପାଇଁ ବାର୍ଷିକ 50 ଟଙ୍କା ଦାବି କରିଥିଲେ । ପୁନଃସ୍ଥାପନ ଆବେଦନକୁ ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ନିଲାମ କ୍ରେତା-ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦେୟ ହେବାକୁ ଥିବା ପରବର୍ତ୍ତୀ ଲାଭ ଏବଂ ଖର୍ଚ୍ଚ ପାଇଁ 65,565 ଟଙ୍କା ସହିତ ରାୟ ଋଣଦାତାଙ୍କୁ ବିବାଦୀୟ ସମ୍ପତ୍ତିର ଦଖଲକୁ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ନିଷ୍ପାଦନ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ ।

ନିଷ୍ପାଦନ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଏପରି ଆଦେଶରେ କ୍ଷୁବ୍ଧ ହୋଇ, ନିଲାମ କ୍ରେତା-ଆବେଦନକାରୀ ଏକ ଆବେଦନ ଆଗତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ରାୟ-ଋଣଦାତାମାନେ ମଧ୍ୟ ଉକ୍ତ ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । 21 ମଇ, 1968 ତାରିଖର ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ଦେୱାନୀ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଉଭୟ ଆବେଦନ ଫଏସଲା କରାଯାଇଥିଲା । ଦେୱାନୀ ବିଚାରପତି ନିଲାମ କ୍ରେତାଙ୍କ ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ରାୟ-ଋଣଦାତାମାନେ ସୁଧ ସହିତ 8,000 ଟଙ୍କା ଏବଂ 22,400 ଟଙ୍କା ଏବଂ 19,723 ଟଙ୍କା ଏବଂ ସମାନ ପରିମାଣର ସୁଧ ପ୍ରଦାନ କରିବେ କିନ୍ତୁ ଉପରୋକ୍ତ ପରିମାଣ ଉପରେ ସୁଧ ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇ ନଥିଲା । ରାୟ-ଋଣଦାତାଙ୍କ ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରାଯାଇଥିଲା । ରାୟ-ଋଣଦାତା ଏବଂ ନିଲାମ କ୍ରେତା ଉଭୟ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଆବେଦନ ଏବଂ ପ୍ରତି-ଆପତ୍ତି ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏପରି କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନରେ ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟ ପାରିତ କରାଯାଇଛି ।

ଏହି ଆବେଦନର ବିଚାରଧୀନତା ସମୟରେ, ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟବଶତଃ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଅନୁରୋଧ କ୍ରମେ, ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1/2, 2/1 ଏବଂ 2/2, ଯିଏକି ରାୟ-ଋଣଦାରଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ

ଜଣଙ୍କ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କର ନାମ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦାୟିତ୍ୱରେ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ତାଲିକାରୁ ବାଦ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଆଉ ଏକ ଆଦେଶ ପାରିତ କରାଯାଇଥିଲା ଯେଉଁଥିରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା ଯେ ଏପରି ଅପସାରଣ ହେବା ଏବଂ ଏଥିରୁ ପ୍ରବାହିତ ପରିଣାମ ବିଷୟରେ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି ଆକର୍ଷଣ କରାଯିବା ଉଚିତ ।

ଯେତେବେଳେ ଆବେଦନ ଶୁଣାଣି ପାଇଁ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା, ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଉପସ୍ଥିତ ଥିବା ବିଜ୍ଞ ବରିଷ୍ଠ ଅଧିବକ୍ତା ଶ୍ରୀ ମେହରୋତ୍ରା ଏକ ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ଆପତ୍ତି ଉଠାଇଥିଲେ ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ପୁନଃସ୍ଥାପନ ଆବେଦନରେ ବିଚାରାଦେଶ, ଯାହା ତୁରନ୍ତ ଆବେଦନରେ ଆପତ୍ତିର ବିଷୟ ପ୍ରସଙ୍ଗ, କିଛି ରାୟ-ଋଣଦାତାଙ୍କ ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ ବଜାୟ ରହିପାରିବ ନାହିଁ, ଯାହାଙ୍କ ନାମ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦାୟିତ୍ୱରେ ଅପସାରଣ କରାଯାଇଥିଲା । ଉକ୍ତ ରାୟ-ଋଣଦାତାମାନେ ମିଳିତ ଭାବରେ ପୁନଃସ୍ଥାପନ ପାଇଁ ଉକ୍ତ ବିଚାରାଦେଶ ସହିତ ଆବେଦନକାରୀ ନିଲାମ କ୍ରେତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କିଛି ପରିମାଣର ଅର୍ଥ ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ ଆଦେଶ ପାଇଥିଲେ । ତେଣୁ, କିଛି ବିଚାରାଦେଶ ଧାରକଙ୍କ ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ, ଏହି ଆବେଦନରେ କୌଣସି ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ଆଦେଶ ପାରିତ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ରାୟ-ଋଣଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାପ୍ତ ବିଚାରାଦେଶ ଏକ ମିଳିତ ବିଚାରାଦେଶ ଏବଂ ବିଭାଜ୍ୟ ନୁହେଁ । ତେଣୁ, ଯଦି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କୌଣସି ଆଦେଶ ପାରିତ କରାଯାଏ, ତେବେ ଏହା ରେକର୍ଡରେ ଥିବା ଉତ୍ତରଦାତା ଏବଂ ନଥିରେ ନଥିବା ବିଚାରାଦେଶ ଧାରକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅସଙ୍ଗତ ସ୍ଥିତି ଆଣିବ ।

ତଥାପି, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଉପସ୍ଥିତ ଥିବା ବିଜ୍ଞ ବରିଷ୍ଠ ଅଧିବକ୍ତା ଶ୍ରୀ ରାୟ ଦୃଢ଼ ଭାବରେ ଯୁକ୍ତି ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ ନ୍ୟାୟ ବିଚାରରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ଆଦେଶ ଅଯୌକ୍ତିକ ଏବଂ ନିଲାମ କ୍ରେତାଙ୍କୁ ଏପରି ଦାୟିତ୍ୱରେ ସଂଲଗ୍ନ କରାଯାଇଛି ଯାହା ନିଲାମ କ୍ରେତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦେୟଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ । ଶ୍ରୀ ରାୟ ଯୁକ୍ତି ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ ନିଲାମ ବିକ୍ରୟ ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ନିଲାମ କ୍ରେତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କୌଣସି ବେଆଇନତା କିମ୍ବା ଠକେଇ କରାଯାଇଥିଲା ବୋଲି କୁହାଯାଇନାହିଁ । ଯଦିଓ ରାୟ-ଋଣଦାତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଗୃହୀତ ଅନ୍ୟ ଅର୍ଥ ବିଚାରାଦେଶକୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରିବା ପାଇଁ ରାଶି ପ୍ରଦାନ କରିବାର କୌଣସି ଦାୟିତ୍ୱ ନଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଉକ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତିର ଅଧିକ ନିଲାମକୁ ରୋକିବା ପାଇଁ, ରାୟ-ଋଣଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବିଚାରାଦେଶ ହୋଇଥିବା ପରିମାଣ ପରିଶୋଧ ନକରିବା କ୍ଷେତ୍ରରେ, ନିଲାମ କ୍ରେତାଙ୍କୁ ରାୟ-ଋଣଦାତାଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ବିଚାରାଦେଶ ହୋଇଥିବା ପରିମାଣ ପୈଠ କରିବାକୁ ପଡିଥିଲା । ଶ୍ରୀ ରାୟ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି ଯେ ପ୍ରଥମ ନିଷ୍ପାଦନ ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ରାୟ-ଋଣଦାତାମାନେ

ନଥିରେ ଅଛନ୍ତି । ତେଣୁ, ଏହି ଆବେଦନ ବଜାୟ ରଖାଯିବ ଯଦିଓ ଅନ୍ୟ ରାୟ-ଋଣଦାତା ଯାହାଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ପୁନଃସ୍ଥାପନ ଆଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା, ଏହି ଆବେଦନରେ ନଥିରେ ନାହାଁନ୍ତି ।

ତଥାପି, ଆମେ ଶ୍ରୀ ରାୟଙ୍କ ଉକ୍ତ ଉପସ୍ଥାପନକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାରେ ଅସମର୍ଥ । ପକ୍ଷମାନଙ୍କର ଦାବି ଏବଂ ପାଲଟା ଦାବିର ପ୍ରଶ୍ନକୁ ଯୋଗ୍ୟତା ଆଧାରରେ ବିଚାର କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ କାରଣ ପ୍ରତିସ୍ଥାପନ ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ପାରିତ ଆକ୍ଷେପିତ ବିଚାରାଦେଶ ସେହି ରାୟ-ଋଣଦାତାଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ କରାଯାଇଛି ଯାହାଙ୍କ ଆବେଦନକୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଥିଲା । ତେଣୁ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ଆକ୍ଷେପିତ ବିଚାରାଦେଶ ଯେଉଁ ଋଣଦାତାଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ପାରିତ ହୋଇଥିଲା ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ରାୟ-ଋଣଗ୍ରହୀତାଙ୍କ ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ ଉକ୍ତ ବିଚାରାଦେଶର କୌଣସି ପରିବର୍ତ୍ତନ ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ । ଆମ ମତରେ, ଶ୍ରୀ ମେହରୋତ୍ରା ସଠିକ୍ ଭାବରେ ଯୁକ୍ତି ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ଏହି ମାମଲାର ବିଚାରାଦେଶ ଅବିଭାଜ୍ୟ ଏବଂ ଏପରି ଡିକ୍ରିରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତ ପକ୍ଷ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଏପରି ଡିକ୍ରି ପାରିତ କରାଯାଇଥିଲା ସେମାନେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମ୍ମୁଖରେ ନ ଥାଆନ୍ତି । ତେଣୁ, ଏହି ଆବେଦନ ଖାରଜ ହୋଇଛି, କିନ୍ତୁ ଖର୍ଚ୍ଚ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୌଣସି ଆଦେଶ ବିନା ।

ଟି. ଏନ୍. ଏ. ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରାଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :

ରାମଚନ୍ଦ୍ର ସାହୁ
ଅନୁବାଦକ
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।